

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВИХ ФАХІВЦІВ

УДК 623. 1/.7

М.М. Середенко, Р.В. Кузьменко, Р.В. Хорєв, Л.М. Кізло

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Львів

АНАЛІЗ ФОРМ І СПОСОБІВ ЗАСТОСУВАННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК В СУЧАСНИХ УМОВАХ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА РОЗВИТОК ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, ЗАСОБІВ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ПІДГОТОВКИ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ ТА ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМІВ ЇХ ПОДАЛЬШОГО ВИРІШЕННЯ

У статті на основі проведеного аналізу застосування військових частин (підрозділів) Сухопутних військ у зоні антитерористичної операції, використання озброєння та військової техніки, засобів матеріально-технічного забезпечення в сучасних умовах з урахуванням практичного досвіду, набутого військами у ході проведення АТО, підготовки механіків-водіїв та водіїв автомобілів розроблені пропозиції, визначені напрями та шляхи щодо їх вирішення та удосконалення. Розкрито основні заходи щодо удосконалення системи фахової підготовки технічних спеціалістів відповідно до особливостей підготовки підрозділів СВ за стандартами підготовки, новою системою та програмами підготовки протягом навчального року з метою їх подальшого використання при виконанні визначених бойових завдань.

Ключові слова: Сухопутні війська Збройних Сил України, антитерористична операція, озброєння та військова техніка, матеріально-технічне забезпечення.

Вступ

Постановка проблеми. Основними проблемами оснащення Сухопутних військ ОБТ залишаються низька ефективність заходів державної військово-технічної підготовки [1]. Значне відставання темпів оснащення військ (сил) новими (модернізованими) зразками від процесу їх морального і фізичного старіння, обмежені можливості вітчизняних підприємств промисловості щодо задоволення потреб ЗС України у сучасному озброєнні, що стало наслідком значного скорочення його замовлення протягом останніх років [8].

Найбільш проблемним у СВ є стан ОБТ механізованих і танкових підрозділів, авіаційної техніки, автомобільних базових шасі, озброєння ППО, засобів зв'язку, РЕБ, розвідки, технічного забезпечення ремонту та обслуговування. Кількість озброєння, що потребує заміни, модернізації та проведення ремонту, неухильно збільшується, а його стан наближається до незадовільного.

У зв'язку з цим розробка нових зразків ОБТ вітчизняного виробництва, модернізація існуючих комплексів і систем, зразків бронетанкового озброєння і техніки (БТОТ), а також випробування, серійне виробництво та оснащення ними військових частин та підрозділів Сухопутних військ

є актуальною проблемою ЗС України і пріоритетним загальнодержавним завданням [5].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Останніми роками у ЗС України проводиться великий обсяг робіт стосовно розробки цільових оборонних програм розвитку ОБТ.

Їх розробка і супроводження реалізації є складним процесом, на який впливає велика кількість факторів різного характеру: від об'єктивних причин фізичного старіння ОБТ, непередбаченості технологічних стрибків і фундаментальних досягнень сучасної науки, результати яких можна використовувати для створення нових зразків озброєння, особливо з досвіду використання ОБТ за 2,5 року ведення бойових дій в зоні АТО, аналізу виходу їх з ладу за різних причин, бойових втрат та в результаті експлуатації, до факторів, що визначають цінову політику підприємств оборонно-промислового комплексу (ОПК) України та іноземних підприємств, які залучаються до розроблення складових частин зразків, тощо. Крім названих значним обмежувальним чинником при формуванні програм є економічні можливості держави з фінансування потреб оборони, зокрема й щодо розвитку ОБТ та засобів МТЗ.

Аналіз останніх досліджень свідчить, що країни НАТО, враховуючи економічні та політичні

умови у світі, інтенсивно ведуть розробку, модернізацію та оснащення ЗС зразками ОВТ нового покоління, які є основою їхнього бойового потенціалу. Конструктивні рішення на зразках нового покоління реалізовані на основі передових технічних досягнень в галузі мікроелектроніки, роботизації, засобів зв'язку та інформативних технологій. Основні напрями у закупівлі й оснащенні ЗС ОВТ у цих країнах спрямовані на посилення стратегічного компонента та збільшення загальновійськових потужностей з акцентом на ударні та розвідувальні комплекси, розвиток мобільності та взаємосумісності ОВТ, націленої на забезпечення взаємодії з партнерами по військовій коаліції.

Основним плановим документом стосовно розвитку ОВТ є Державна цільова оборонна програма розвитку ОВТ на період до 2025 року [8]. Великого значення набуває якість функціонування системи підтримання прийняття управлінських рішень під час пошуку оптимального співвідношення завдань і заходів програм розвитку ОВТ.

Мета статті полягає у проведенні обґрунтування проблем розвитку ОВТ, засобів ТхЗ та МТЗ, процесу практичної підготовки технічних спеціалістів, висвітлення питань реорганізації та реформування систем забезпечення СВ ОВТ, ТхЗ, МТЗ у зв'язку із залученням фактично всіх військових частин (підрозділів) СВ до виконання визначених бойових завдань в зоні АТО.

Основний матеріал

У 2014 році СВ в складі ЗС України продовжували виконувати заходи Концепції реформування та розвитку ЗС України на період до 2017 року, головною метою якої було створення боєздатних, мобільних, якісно та всебічно підготовлених, професіональних ЗС, здатних стримати та ліквідувати (локалізувати) збройний внутрішній конфлікт на території держави, підтримати і поетапно набуті визначені бойові спроможності військовими частинами (підрозділами) Сил постійної готовності з урахуванням особливостей підготовки, ресурсного забезпечення та готовності їх до виконання завдань за призначенням [1].

Усе це повинно було спрямовуватися на глибоку модернізацію ЗС України в напрямі набуття ними в перспективі обрису, наближеного до рівня збройних сил провідних європейських держав.

Але цього не сталося в зв'язку з тим, що в державі мало приділяли уваги розвитку ЗС України. Їх реформування здійснювалося в дуже складних умовах: технічний стан ОВТ перетнув критичну межу, запаси матеріально-технічного забезпечення (МТЗ) були майже вичерпані, чисельність особового складу ЗС України не відповідала вимогам сучасності. За рахунок скорочення чисельності ЗС

високопосадовці із законодавчої та виконавчої гілок влади бачили реформування ЗС як суто арифметичне скорочення кількості особового складу та ОВТ, наблизилися до такої межі, що подальша їх "оптимізація" призвела до незворотних руйнівних наслідків. Чисельність укомплектованості особовим складом (омбр, огпбр, реабр, оабр, отбр, оаембр) відповідала лише на 50-70% від штатів мирного часу. Це призвело до того, що в ЗС відбулося розбалансування видів і родів військ, фактичної неможливості виконувати функції національних складових системи оборони. Нечисленна армія призначалася скоріше для виконання парадних функцій, миротворчих операцій, а не для оборони держави, яка була спроможна адекватно реагувати на виклики і загрози у воєнній сфері [10].

В зв'язку з цим в окремих механізованих, гірсько-піхотній, танкових, артилерійських бригадах у відповідності з укомплектованістю особовим складом, бойовою технікою та озброєнням до набуття бойових спроможностей були сплановані лише перші батальйони (дивізіони) бригад, які за укомплектованістю особовим складом та ОВТ були спроможні готуватися виконувати визначені бойові завдання. Решта підрозділів бригад у зв'язку з низкою укомплектованістю особовим складом перебували протягом навчально року у базовому періоді та набували індивідуальні спроможності військово-службовців у відповідності з програмою індивідуальної підготовки, а для набуття бойових спроможностей у складі підрозділів завдання їм взагалі не були визначені.

Багато з цих запланованих заходів були помилковими, необґрунтованими, тому що ЗС були мало фінансово та матеріально забезпечені, а реальні загрози національній безпеці держави – великі. Тому і виникли розбіжності у поглядах на розбудову, а реформування і реконструкції ЗС України.

Переломним моментом в історії сучасних СВ ЗС України стали події минулих років: ситуація, яка склалася в державі на початку 2014 року, події на Майдані Незалежності, виникнення внутрішнього воєнного конфлікту та збройної агресії проти України. В зв'язку з цим в другій половині лютого 2014 року омбр, огпбр, отбр, оабр Сухопутних військ розпорядчим порядком були приведені у вищі ступені бойової готовності в пунктах постійної дислокації. На базі перших батальйонів, підрозділів родів військ та спеціальних військ бригад були сформовані батальйони тактичної групи.

Особливістю їх формування було те, що підрозділи БТГр комплектувалися особовим складом офіцерів та виключно військовослужбовцями військової служби за контрактом (за рахунок всіх підрозділів бригад). Подібний стан справ був і при укомплектуванні БТГр ОВТ.

Так, при формуванні 1 БТГр 24 омбр тільки приблизно 60% техніки батальйону (БМП-2) були включені до БТГр, решта були доукомплектовані технічно справними БМП-2 за рахунок інших батальйонів. Не краще був стан з АТТ, яка була призначена в батальйони, окремі роти, батареї, взводи. Разом з тим з початком виконання завдань з приведення ОВТ до боєздатного стану показники рівня справності ОВТ, що зазначалися напередодні проведення АТО, не підтвердилися.

Під час зняття ОВТ зі зберігання до 50% від наявної кількості зразків потребували відновлення, у більшості це стосувалося БТОТ, АТТ та РАО. У свою чергу виробничі можливості ремонтно-відновлювальних органів усіх рівнів не дозволили у короткий час охопити весь обсяг відновлювальних робіт ОВТ, які були виведені з робочого стану раніше та виходили з ладу в ході підготовки до застосування та експлуатації.

Особливістю діяльності військових частин (підрозділів) СВ в даний період було те, що всі заходи формування БТГр та їх комплектування особовим складом, ОВТ проводилися в дуже стислі терміни (7-10 днів). Тому БТГр спочатку були виведені на загальновійськові полігони, а потім, на початку березня, здійснили комбіновані марші у визначені області на сході України.

Під час формування БТГр, виведення їх на полігони, здійснення комбінованих маршів були виявлені серйозні недоліки не тільки в готовності ОВТ, а і у підготовці особового складу, офіцерів, які не завжди були спроможними організувати підготовку ОВТ, їх експлуатацію і ремонт, комплектування особовим складом, в т.ч. військово-службовцями військової служби за контрактом, особливо механіками-водіями, водіями АТТ, їх дії при підготовці техніки, знятті її зі зберігання, при завантаженні ОВТ на транспортні засоби та ешелони, в ході здійснення маршів, проведення технічних оглядів та обслуговування, проведення поточних ремонтів техніки, невпевнені дії при реальному виході ОВТ з ладу та організації її відновлення в польових умовах.

Аналіз виконання заходів під час зняття ОВТ зі зберігання та підготовки її до виконання завдань за призначенням показав, що основними суб'єктивними причинами несправностей, аварій та поломок БТОТ, а в деяких випадках, і повного знищення техніки, було:

- незнання командирами військових частин і підрозділів реального стану справ і основних положень організації експлуатації та здійснення контролю за відновленням ОВТ;

- низький рівень знань бойових характеристик ОВТ, їх вмінь щодо ефективного застосування ОВТ під час ведення бойових дій, проведення обслуговування і ремонту її в польових умовах;

- низький рівень теоретичних знань з технічної підготовки і слабкі практичні навички з водіння

бойових машин у командирів підрозділів, старших техніків рот (батареї).

Одночасно слід зауважити, що в зв'язку з надмірно малими термінами, відведеними для призову, подачі для доукомплектування військових частин (підрозділів) технічними спеціалістами під час першої-третьої черг мобілізації якісна підготовка фахівців фактично не проводилася. Особовий склад без належної технічної підготовки направлявся безпосередньо у військові частини (підрозділи) в зону АТО, де вони вже проходили підготовку за ВОС, бойове злагодження на техніці, організовували експлуатацію БТТ, АТТ в умовах безпосереднього ведення бойових дій.

Боєздатність та ефективність застосування СВ значною мірою залежить від рівня оперативного та матеріально-технічного забезпечення. Результат цього висновку підтверджено досвідом проведення АТО. В ході АТО виникли проблеми, викликані впливом різноманітних чинників, які пов'язані з розвитком та вдосконаленням системи технічного забезпечення (ТхЗ) [2].

Визначивши основні завдання підготовки СВ у 2015 навчальному році та зробивши відповідні висновки щодо застосування військових частин (підрозділів) СВ в зоні АТО, доукомплектування їх військовослужбовцями, призваними під час мобілізації, підготовку військових спеціалістів в ході проведення четвертої та наступних черг мобілізації було організовано за трьома етапами.

Перший етап – здійснення підготовки фахівців:

- офіцерського складу – на курсах перепідготовки та підвищення кваліфікації при вищих військових навчальних закладах (ВВНЗ), військових навчальних підрозділах (ВНП) вищих навчальних закладів (ВНЗ) тривалістю до 30 днів;

- солдатів та сержантів – за кваліфікаційними військово-обліковими спеціальностями – виключно в навчальних центрах (НЦ) з терміном навчання до 50 днів (до 25 днів – загальновійськова підготовка за модульним принципом, до 25 днів – фахова підготовка);

- за некваліфікованими військово-обліковими спеціальностями – при військових частинах та у навчальних підрозділах на загальновійськових полігонах з терміном навчання до 50 днів (до 25 днів – загальновійськова підготовка за модульним принципом, до 25 днів – фахова підготовка);

- решта військовослужбовців – за програмами фахової підготовки.

Одночасно слід зауважити, що в першу чергу це стосувалося підготовки:

- офіцерського складу – в підвищенні їх кваліфікації щодо умілої експлуатації та ремонту БТТТ, АТТ;

- сержантів та солдатів – в практичній підготовці за програмами фахової підготовки, особливо це стосувалося підготовки механіків-водіїв, водіїв БМ та автомобілів, спеціалістів ремонтних органів, ТхЗ, МТЗ.

За період з 01.09.2014 року по 01.09.2015 року у 184 НЦ було підготовлено більше 20 000 військових фахівців за ВОС (див. рис.1).

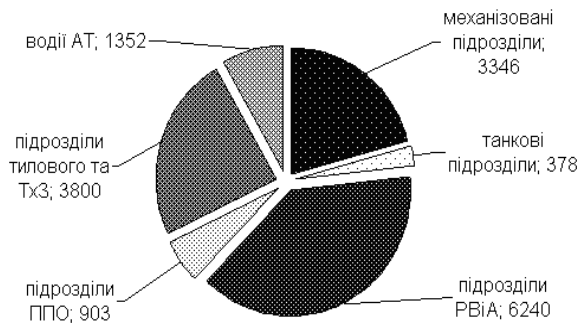

Рис. 1. Результати підготовки військових спеціалістів у 184 НЦ за 2014-2015 навчальний рік

Другий етап – практична підготовка військових фахівців.

Навчання військовослужбовців технічних спеціальностей в діях на ОВТ проводилися спочатку на навчально-тренувальних засобах (НТЗ) з переходом, у подальшому, до практичного навчання безпосередньо на техніці. З метою підтримання вже набутих навиків у діях при ОВТ тренування на НТЗ продовжувалося протягом всього періоду навчання військовослужбовців.

Навчання практичним діям (прийомам) проводилося у такій послідовності:

- напередодні занять у години самостійної підготовки військовозобов'язані вивчають зміст навчально-тренувальних карток (НТК) і порядок користування ними;

- під час занять проводиться зразковий показ прийому з поясненнями керівниками занять (відпрацьовуються показові прийоми спочатку по елементах, а потім в цілому);

- проводиться самостійне тренування з доведенням виконання прийому до досконалості;

- здійснюється контроль за правильністю виконання прийомів, а також за якістю засвоєння вивченого матеріалу.

В результаті підготовки військовослужбовці повинні:

- знати теоретичні положення загальновійськового бою, основи побудови штатного ОВТ, їх матеріальної частини, порядок підготовки БМ до ведення бойових дій;

- вміти готувати озброєння та зброю до бойового застосування, приводити ОВТ до нормального бою;

- усувати прості затримки та несправності у ході бойової стрільби та експлуатації БМ [11].

Одночасно слід зауважити, що в другій половині місяця підготовки військовослужбовців технічних спеціальностей особливу увагу доцільно зосереджувати на практичній підготовці. У зв'язку з тим, що підготовка з водіння БМ є складовою частиною загальної системи бойової підготовки, під час її організації та проведення мають дотримуватися наступні принципи.

1. Для механіків-водіїв Т-64, БМП-1, 2, водіїв БТР-80 (60, 70), БРДМ:

- навчання водінню БМ повинно бути повністю підпорядковане інтересам тактики;

- індивідуальне навчання з самого початку повинно проводитися в інтересах забезпечення високого рівня злагодженості екіпажів, підрозділів, військових частин, оскільки результат бою залежить від підготовки не тільки кожного окремого бійця, а більшою мірою від високого рівня злагодженості військових частин (підрозділів);

- для досягнення високого рівня практичного вишколу необхідні регулярні тренування у виконанні прийомів і дій в умовах, наближених до бойових, які забезпечують повну реалізацію бойових і технічних можливостей ОВТ [11].

Метою практичного навчання водінню БМ є загальний принциповий напрям підготовки – забезпечення високої мобільності військових формувань при вирішенні завдань сучасного бою (в тому числі в зоні АТО) за рахунок максимального використання потенційних можливостей машин.

2. Для водіїв військової АТТ (всіх марок і видів АТТ, в тому числі спеціальної техніки):

- на перший план висувається завдання щодо навчання водіїв прийомам водіння автомобілів і покращення якості їх підготовленості (відповідно до сучасних вимог, особливо в зоні АТО);

- успішне вирішення цього завдання можливе при використанні сучасних методик навчання на тренажерах, автодромах, в ускладнених дорожніх умовах, при використанні інноваційних технічних засобів навчання, що дозволяє покращити процес навчання водінню [12].

3. Для особового складу технічних спеціальностей, які призначені для доукомплектування підрозділів ТхЗ військових частин (підрозділів) тактичного рівня:

- збільшення інтенсивності використання ОВТ у ході бойових дій для забезпечення їх надійної роботи у напружених умовах сучасного бою;

- відновлення і повернення в підрозділи максимальної кількості пошкоджених машин для

поповнення втрат і підтримання необхідного рівня бойового потенціалу військ (сил);

- поповнення або отримання і введення в стрій нових об'єктів ОБТ, або повернення в підрозділи відремонтованих [13].

Зростання втрат ОБТ як бойових, так і тих, які виведені з ладу в результаті експлуатації, вимагають виконання комплексу організаційно-технічних заходів, що здійснюються особовим складом, який експлуатує ОБТ, а також силами і засобами ТхЗ військових частин (підрозділів). Для вирішення основних завдань ТхЗ у складі механізованого, мотопіхотного, танкового батальйону, артилерійського дивізіону включені взводи ТхЗ, більшість яких внесені в штати після початку АТО.

У залежності від організаційно-штатної структури омбр, омпбр, огпбр, огтшбр, отбр до її складу можуть входити два варіанти ремонтних підрозділів – ремонтна рота або ремонтно-відновлювальний батальйон. Вони призначені для здійснення ТхЗ підрозділів бригад, проведення технічної розвідки, евакуації техніки, поточного, комплексного, спеціального, середнього ремонтів, а також капітального ремонту агрегатів ОБТ і мають відповідні штати (офіцерів, сержантів, солдатів) та ОБТ, які дозволяють їм виконувати визначені завдання по евакуації і ремонту ОБТ [13].

У зв'язку з ситуацією, яка склалася у СВ наприкінці 2015 року та протягом 2016 року (часткове примирення, розведення військ на лінії розмежування, перехід до ведення та виконання завдань оборонного бою, можливості звільнення військовослужбовців, призваних за мобілізацією, комплектування військових частин (підрозділів) особовим складом в зоні проведення АТО виключно військовослужбовцями військової служби за контрактом), Генеральним штабом, командуванням СВ були сплановані до виконання заходи щодо підготовки особового складу (за категоріями) та солдатів, призваних на строкову військову службу на базі ВВНЗ, НЦ ВНЗ, в терміни від 1 до 3 місяців.

Це дало можливість якісно готувати військовослужбовців технічних спеціальностей (офіцерів – з питань організації умілої експлуатації та ремонту ОБТ, солдатів-механіків – водіїв БТТ, водіїв АТТ і спеціальної техніки з питань практичного використання, підтримання на належному рівні і обслуговування ОБТ) та доукомплектувати ними відповідні посади у військових частинах (підрозділах) СВ.

Так, за 2016 рік у 184 НЦ було підготовлено більше 21 тисячі військових фахівців за ВОС (див. табл. 1).

Таблиця 1

**Результати підготовки військових спеціалістів
у 184 НЦ за 2016 навчальний рік**

Підрозділи	Військовослужбовці, призвані за контрактом (чол.)	Військовослужбовці строкової військової служби (чол.)
Механізовані підрозділи	3400	4387
Танкові підрозділи	260	–
Підрозділи РВіА	3503	1374
Підрозділи розвідки	714	334
Підрозділи інженерних військ	1588	125
Підрозділи РХБЗ	334	30
Топографи	150	–
Підрозділи ТхЗ	911	36
Підрозділи тилу	1653	15
Спеціалісти АТТ	2314	98
Інші спеціалісти	375	13

При плануванні бойової підготовки особлива увага має приділятися визначенню військових частин (підрозділів) СВ, які залучаються до бойового навчання у визначених районах (на лінії розмежування, поза лінією розмежування, в районах відведення) за трьома періодами підготовки, з урахуванням особливостей підготовки, виконання завдань та укомплектованості підрозділів [3, 6].

1. У військових частинах (підрозділах), які виконують бойові завдання в зоні проведення АТО (визначених районах, районах бойового чергування).

2. У військових частинах (підрозділах), які відновлюють боєздатність (набувають (удосконалюють) здатність виконувати бойові завдання).

3. У військових частинах (підрозділах), які виконують завдання в ППД, на полігонах, (підтримують боєздатність) [4].

Тривалість періодів підготовки – два місяці. Відповідно до рівня навченості особового складу, стану ОБТ та інших умов, термін періодів підготовки, дні проведення та перелік заходів, які виконуються, може коригуватися (уточнюватися відповідним начальником (командиром) [6].

Підготовка підрозділів ТхЗ під час цих періодів здійснюється з метою удосконалення (підтримання) спроможностей щодо виконання завдань за призначенням у складі тимчасово створюваних органів технічного забезпечення (ЗППМ, РЕГ, НГ, РемГ) [9].

Підготовку фахівців доцільно проводити:

- під час зборів – під керівництвом начальників служб (відділів) окремих бригад, ОК;
- тактико-спеціальні навчання з ремонтними ротами проводити на завершальному етапі періоду підготовки до виконання завдань за призначенням у встановлені терміни [2,4].

Одночасно з розвитком ОВТ у СВ повинні розвиватися сили і засоби ТхЗ за напрямками:

- збільшення складу органів ТхЗ у військових частинах (підрозділах) СВ;
- збільшення виробничих можливостей підприємств та установ оборонного промислового комплексу;
- внесення змін в якісні характеристики засобів ТхЗ військових частин (підрозділів) СВ;
- скорочення чисельності різних марок БТОТ;
- збільшення можливостей рухомих засобів ремонту в проведенні комплексних ремонтів БТОТ у польових умовах;
- удосконалення та розробка тягачів БРЕМ на базі основного зразка БТОТ;
- забезпечення підрозділів ТхЗ багатофункціональними ремонтно-евакуаційними засобами БРЕМ.

Крім того, необхідно створити відповідну організаційно-штатну структуру сил ТхЗ СВ з урахуванням досвіду застосування ОВТ, засобів ТхЗ в зоні АТО і перейти до серійного виробництва сучасних засобів ТхЗ для своєчасного забезпечення ними військових частин (підрозділів) СВ [14].

Важливим аспектом роботи, яка спрямована на досягнення збалансованості системи озброєння СВ, є також вибір методики оцінки та вироблення найбільш ефективних пропозицій з розвитку як окремих зразків ОВТ, так і всієї системи озброєння в цілому [7]. При цьому всі пропозиції необхідно готувати під вирішення конкретних завдань з урахуванням основного критерію “ефективність – ціна”.

Висновки

Таким чином, проведений аналіз форм і способів застосування СВ в сучасних умовах, які впливають на розвиток ОВТ, засобів ТхЗ, підготовки технічних спеціалістів з урахуванням досвіду, набутого під час проведення АТО, підтверджує, що у СВ більше уваги повинно приділятися розробці не просто окремих, ефективних зразків ОВТ, а створенню функціональних систем, цілих сімейств, різних за класом зразків ОВТ, які нарівні з засобами ураження будуть мати відповідні засоби бойового забезпечення з розвідки, зв'язку, АСУ, маскуванню,

РЕБ та ТхЗ, комплексного захисту та інших. Такий підхід надасть можливість більш досконало використовувати закладені в кожному зразку озброєння та військової техніки потенційні можливості для протидії противнику.

Пріоритетними напрямками БП СВ вважати:

- підготовку до виконання завдань за призначенням у повному складі військових частин (підрозділів), в т.ч. екіпажів БМ, механіків-водіїв БМ, водіїв АТТ;

- проведення на належному рівні підготовки за фахом та ВОС військовослужбовців, призваних на військову службу за контрактом;

- якісне проведення бойового злагодження підрозділів СВ з метою гарантованого виконання ними завдань за призначенням в будь-яких умовах обстановки та ефективного використання особовим складом ОВТ, засобів матеріального та технічного забезпечення.

Існує тверда впевненість у тому, що наведені в статті та інші заходи, які виконуються у військових частинах (підрозділах), створюють надійну основу для зміцнення обороноздатності України до рівня, необхідного для надійного захисту національних інтересів держави від воєнних загроз.

Список літератури

1. *Замисел оптимізації та реорганізації ЗС України на 2015-2017 роки. Указ Президента України. – К.: Відомості ВР. 2014. – 30 с.*
2. *Про організацію підготовки ЗС України в 2016 навчальному році. Директива ГШ ЗС України від 10.11.2015 року № Д-19. К.: МОУ. 2015. – 23 с.*
3. *Про затвердження Інструкції з планування підготовки ОВУ, військ (сил), установ ЗС України. Наказ МОУ від 27.09.2016 р. №498. – К.: МОУ. 2016. – 76 с.*
4. *Про організацію підготовки ЗС України у 2017 навчальному році. Директива ГШ ЗС України від 16.11.2016 року № 21. – К.: МОУ 2016. – 28 с.*
5. *Алгоритм відновлення боєздатності ЗС України, затверджений начальником ГШ-ГК ЗС України від 24.11.2015 року № 348-5990. – К.: ГШ ЗСУ. 2015. – 18 с.*
6. *Про затвердження Концепції підготовки ЗС України. Наказ МОУ ЗС України від 22.02.2016 року № 95. – К.: МОУ. 2016. – 16 с.*
7. *Про затвердження Інструкції про порядок оцінювання військових частин (підрозділів) за стандартами підготовки у ЗС України. Наказ ГШ ЗС України від 09.01.2015 р. № 4. – К.: МОУ. 2015. – 8 с.*
8. *Державна цільова оборонна програма розвитку ОВТ на період до 2025 року. – К.: МОУ. 2013. – 36 с.*
9. *Програма для підготовки військовослужбовців рядового складу за кваліфікованими спеціальностями механізованих, танкових, артилерійських, автомобільних підрозділів та ППО. – Львів: АСВ. 2015. – 167 с.*
10. *Державна комплексна програма реформування та розвитку ЗС України на період до 2017 року. – К.: МОУ. 2014. – 37 с.*
11. *Водіння бойових машин. Навчально-методичний посібник / М.В. Чорний, В.Ю. Ковч, А.Т. Ніколаєв / Львів: АСВ. 2013. – 167 с.*

12. Водіння військової автомобільної техніки. Навчальний посібник / С.В. Чорний, Р.В. Кузьменко, О.М. Зелений, І.Б. Дуфанець. – Львів: АСВ. 2014. – 236 с.

13. Технічне забезпечення: Батальон, рота. Навчальний посібник. / Д.Є. Хаустов, А.В. Луньков, Р.С. Башинський, В.І. Дудар, М.В. Коломієць, А.М. Андрієнко, Л.М. Сакович. – Львів: АСВ. 2014. – 199 с.

14. Організація ремонту машин у ЗС України. Навчальний посібник / О.М. Калінін, В.М. Палюх, П.О. Русило, Ю.О. В'яткін, А.М. Андрієнко, М.П. Козлинський. – Львів: АСВ. 2010. – 249 с.

Рецензент: д.т.н., с.н.с. О.М. Купріненко, Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Львів.

Анализ форм и способов применения Сухопутных войск в современных условиях, которые влияют на развитие вооружения и военной техники, средств технического обеспечения, подготовки технических специалистов и определение направлений их дальнейшего решения

Н.М. Середенко, Р.В. Кузьменко, Р.В. Хорев, Л.Н. Кизло

В статье на основе проведенного анализа применения воинских частей (подразделений) Сухопутных войск в зоне антитеррористической операции, использования вооружения и военной техники, средств материально-технического обеспечения в современных условиях с учетом практического опыта, приобретенного войсками в ходе проведения АТО, подготовки механиков-водителей и водителей автомобилей разработаны предложения, определены направления и пути их решения и усовершенствования. Раскрыты основные мероприятия совершенствования системы профессиональной подготовки технических специалистов в соответствии с особенностями подготовки подразделений СВ по стандартам подготовки, новой системой и программами подготовки в течение учебного года с целью их дальнейшего использования при выполнении определенных боевых задач.

Ключевые слова: Сухопутные войска Вооруженных Сил Украины, антитеррористическая операция, вооружение и военная техника, материально-техническое обеспечение.

Analysis forms and methods of Land forces in modern conditions, influencing the development of weapons and equipment, means of support. preparation of technicians and identify their future solution

M. Seredenko, R. Kyzmenko, R. Khorev, L. Kizlo

On the basis of the analysis application units (units) Land Forces in the zone of antiterrorist operation the use of weapons and military equipment, means of logistics in modern terms, taking into account the practical experience gained in the course of the troops Antiterorestychna operation. Training of the driver and car drivers developed proposals set out directions and ways to solve them and improve. The basic measures to provide the Army with modern weapons military equipment, means of logistics, improvement of professional training of technical staff in accordance with the characteristics of units training the Army by the standards of training, the new system and training programs during the academic year for further use in performing a combat mission.

Keywords: Land Forces of Ukraine, the anti-terrorist operation. Arms and military equipment, logistical support.